

КНИЖКА ЧЕТВЪРТА

ЯНУАРИЙ 1935

ГОДИНА XXX

ЗИМНА ПРИКАЗКА

Бѣлъ и мекъ
пухавъ снѣгъ
пада отъ небето
и край насъ
въ тоя часъ
побѣлѣ полето.

Подъ снѣга
бдятъ сега,
съ радостъ въвъ сърдцата,
семена
и зърна
скрити въвъ земята.

Тѣ стоятъ
и си спятъ,
като въ топла пазва,
а надъ тѣхъ
съ чуденъ смѣхъ
вѣтрѣтъ разказва:

— Утре тукъ
чакъ отъ югъ
ще довтасатъ птички,
въ тазъ гора
за игра
ще запѣятъ всички.

Слънчо златъ
съ конъ крилатъ
ще препусне скрито
и ще грѣй —
да узрѣй
пламналото жито. —

Вредомъ мекъ
пухавъ снѣгъ
стеле днесъ земята.
Тамъ трепти,
тамъ тупти
нашта радостъ свята.

Атанасъ Душковъ

